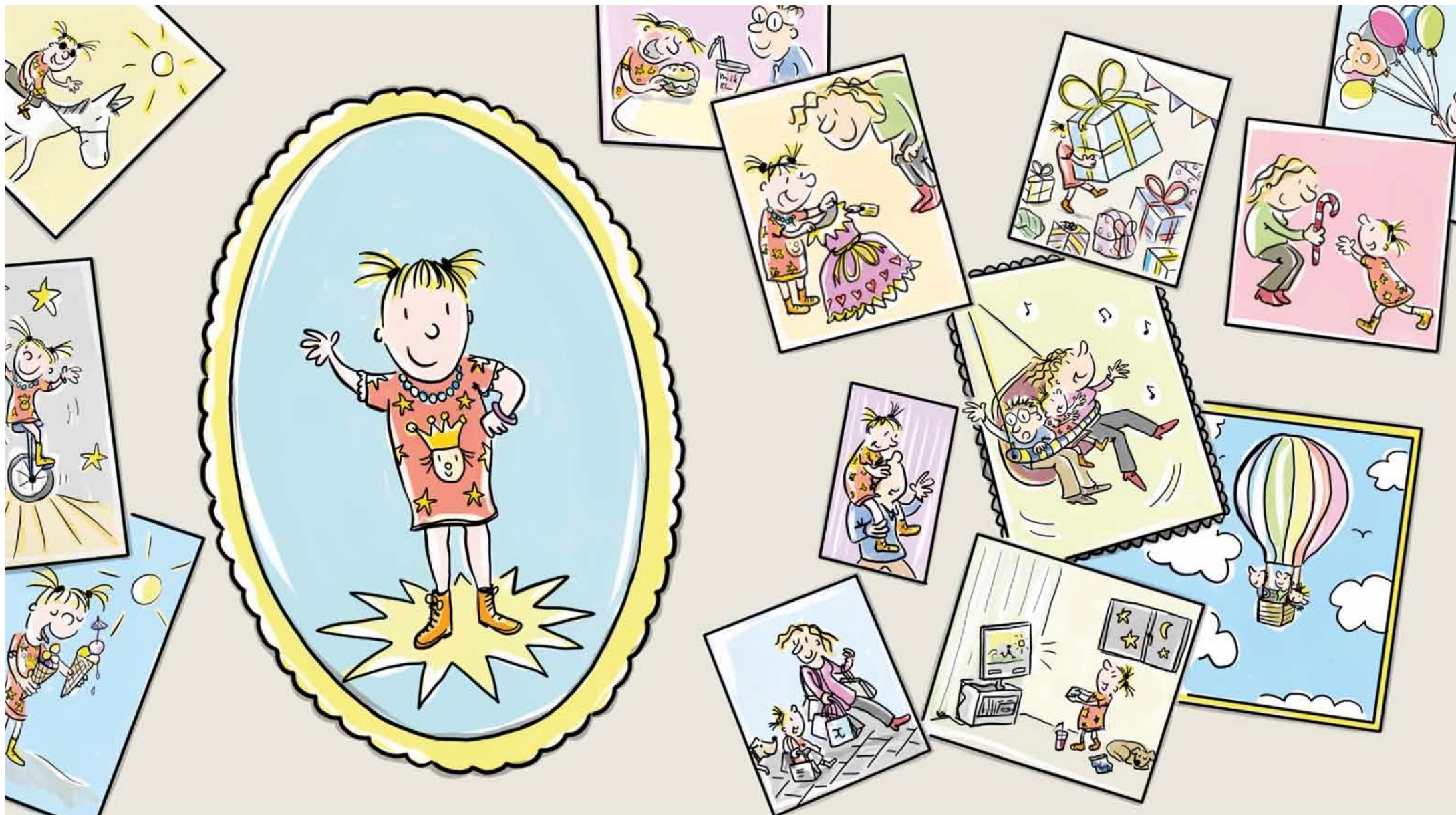

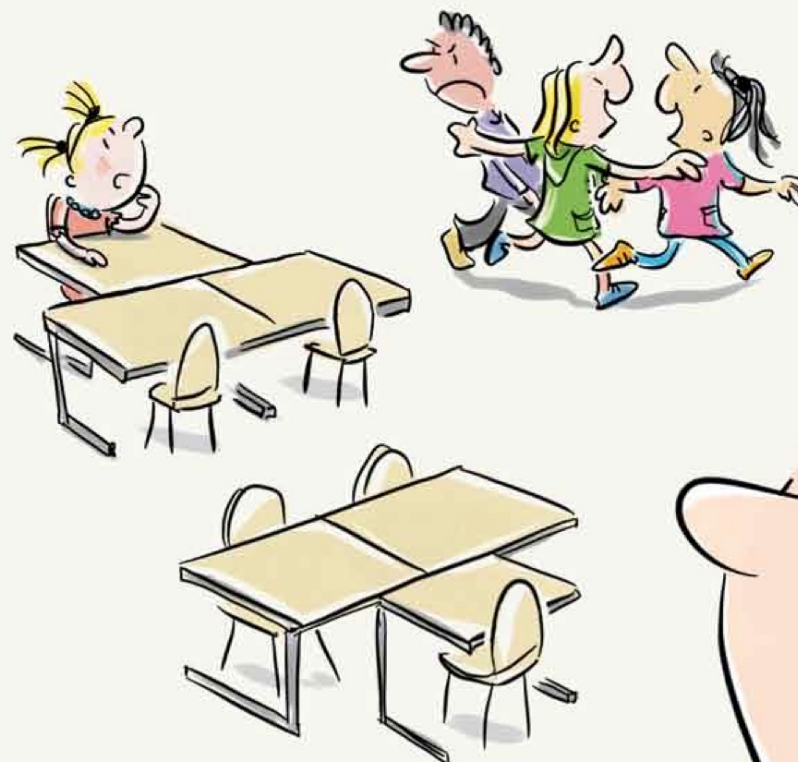

**Er was eens een meisje dat Bella heette.
Haar ouders waren zo blij met haar,
dat ze alles zomaar goed vonden.**

**Als Bella trek had in snoep, kreeg ze snoep.
Als Bella nieuw speelgoed wilde,
gingen ze direct naar de speelgoedwinkel.
En ze mocht altijd net zo lang opblijven als ze maar wilde.**

Maar toen moest Bella naar de tandarts...

**“Bella hoeft niet naar ons te luisteren,” zeiden haar ouders,
 “Want wij luisteren altijd naar háár”.
 “Aha”, zei de juf. “En dan dénken jullie vast
 dat jullie heel lief voor Bella zijn.**

**Maar omdat ze niet geleerd heeft om naar anderen te luisteren,
 luistert ze niet naar mij. En omdat ze ook niet naar de kinderen
 in de klas luistert, wil niemand met haar spelen.
 Dat is helemaal niet leuk voor haar.”**